

Impressies verkiezingsbijeenkomst Wonen, Wijken & Gezondheid georganiseerd door PvdA Nieuw-West op 12 maart 2014

Locatie: Broedplaats De Vlucht, Burg. de Vlughtlaan, Amsterdam

Genoteerd door Arnold M.M. Paalvast. Amsterdam, 17 maart 2014
www.bewonersplatform-geuzenveldslotermeer.nl

[aangevuld september 2016]

“In Amsterdam is er de laatste jaren hard gewerkt om woningen op te knappen en de leefbaarheid in de wijken te verbeteren. De Rode Dokters in Amsterdam wilden op deze avond met de bezoekers – waaronder diverse huisartsen – bekijken hoe gezond-wonen bereikbaar wordt voor alle Amsterdammers.” Aldus de flyer van de afdeling Nieuw-West van de PvdA.

Gespreksleiding: Miep van Diggelen, neerlandica en voormalig voorzitter van stadsdeel Geuzenveld-Slotermeer.

Rode dokters van de PvdA: Cobie Groenendijk (kandidaatlid Gemeenteraad), Marcel Levi (voorzitter Raad van Bestuur AMC), Marith Rebel-Volp (Tweede Kamer en huisarts aan de Burg. de Vlughtlaan)

Wetenschap: Karien Stronks, Theo Doreleijers, Arno Popma

Hoe kwam ik daar zelf zo terecht? Wel, als lid van het Bewonersplatform Geuzenveld-Slotermeer moest ik mijn tijd een beetje verdelen. In een belendende zaal van de Broedplaats zit het Van Eesteren Binnenmuseum waar portefeuillehouder De Wilt (GL) in glimmend, gouden kostuum deel nam aan een discussie over de toekomst van stedelijke vernieuwing in Nieuw-West. Hij had een stapel prachtige, dure brochures bij zich over het onderwerp. Buiten demonstreerden leden van het Bewonersplatform, relaties en huurders van de zwaar verwaarloosde Aireywoningen aan de overkant van de laan tegen het beleid van De Wilt.

Daarnaast is het zo dat ik in 1972 vanuit het Gezondheidscongres in de RAI met Annelies van Aller geruime tijd had gewerkt aan het opzetten van sociaalmedische wijkcentra: Annelies in de Staatsliedenbuurt (die heette toen nog zo), en ik in Slotervaart. Gezondheidsvoorlichting en -opvoeding was toen een belangrijke issue. In 1975 hebben Annelies en ik ons project afgesloten met een evaluatierapport. Er zat dus nog altijd een linkje in mijn achterhoofd...

[Annelies van Aller overleed eind 2015]

Centraal stonden op deze 12 maart:

- Twee **gezinnen die in zeer slechte woningen leven** en daardoor gezondheidsproblemen hebben. Ten minste een ervan was op 21 februari op AT5 in het nieuws waarbij ook Hester van Buuren van de Raad van Bestuur van Rochdale aan het woord was. Een welbespraakte Esma vertegenwoordigde het andere gezin, dat een woning huurt van YMERE. Esma kreeg steun van de Wijksteunpunten Wonen, maar twijfelde ook aan de onafhankelijkheid daarvan, omdat deze steunpunten toch door corporaties en lokaal bestuur betaald worden.
Pikant detail: op 10 mei 2012 staken de aanwezige corporatiebestuurders ten overstaan van een volle zaal in het NOVA College hun hand in eigen boezem en sommigen betuigden zelfs spijt of schaamte voor de langdurige verwaarlozing van woningen en wijken. Daar was Hester van Buuren ook bij...
- **Gezondheid in achterstandswijken.** Karien Stronks presenteerde gegevens over de gezondheidswinst die het opknappen van diverse wijken had opgeleverd. Zij had dat onderzocht met het *Urban40* project en daar eerder over geschreven op de site van SocialeVraagstukken.nl.

Er werd gewezen op studies van Richard Wilkinson en anderen. Deze zien een sterke relatie tussen sociaaleconomische achterstand en allerlei problemen van individuele en volksgezondheid. De Rode Dokters zien dat ook duidelijk in hun spreekkamers.

Kinderen in Nieuw-West krijgen in het *Jump in* project goede lunches. In de jeugdzorg wordt hard gewerkt. Ik bracht in dat een groot project in de jaren '70 geleerd heeft dat goede resultaten met zulke kinderen alleen bekijken als je de ouders er bij betreft. Esma en Baâdoud wezen er op, dat dat heel moeilijk is omdat de ouders vaak uiterst beducht zijn voor inmenging in het gezin: "Dan gaat alles dicht".

Co van Calcar e.a.

Age Niels Holstein (bekend van o.a. het *INTERREG IVC GRaBs* klimaatproject) beklemtoonde het belang van werk dan wel vrijwilligerswerk en gaf een pluim aan Achmed Baâdoud en Jesse Bos van het Dagelijks Bestuur van Nieuw-West. Baâdoud zag Nieuw-West als "de grootste emancipatiemachine van Europa", maar was ook zeer bezorgd over de duizenden jongvolwassenen alleen al in Nieuw-West, die geen baan en dus geen inkomen hebben. De grootste fout die "we gemaakt hebben, was om destijds niet van het begin af aan een goede beheersing van het Nederlands te claimen", aldus Baâdoud.

Doreleijers verbaasde zich er na de pauze erg over dat de segregatie tussen bevolkingsgroepen helemaal niet aan de orde was gekomen. Zelf heb ik dat heel centraal gesteld in mijn inbreng in de hoorzitting van de Tweede Kamercommissie Wonen en Rijksdienst op 31 oktober 2013 (verslag op de site van het Bewonersplatform Geuzenveld-Slotermeer). Doreleijers noemde gebrekkige beheersing van de Nederlandse taal een belangrijke factor in het ontstaan van criminele carrières.

Bezorgdheid was er over het tegenwoordige regeringsbeleid dat alles maar liefst naar de private sector, naar de markt dus, wil overhevelen.

Verbazing was er over zo veel weerstand tegen de PvdA bij veel mensen die traditioneel toch typische PvdA-stemmers waren. De Rode Dokters gaan er extra hard tegen aan, beloofden zij.

Nog enkele kanttekeningen

Over gesloten gezinssystemen

Dit is een bekend fenomeen, waarvoor in de jaren '60 – '70 de methodiek van gezins- en systeemtherapie ontwikkeld werd. Getalenteerde vertegenwoordigers van die methodiek gingen er destijds prat op dat zij er wel in slaagden, de ouders bij de therapie te betrekken als die vanwege kindproblemen gestart was maar daarin dreigden te blijven steken en dan te weinig effectief zouden zijn.

Zie bijv. Minuchin, Boszormenyi-Nagy en Satir.

Gezondheidswinst door stedelijke vernieuwing

Bij mij riep het verslag van Karien Stronks de vraag op of die gezondheidswinst van vier jaar opknappwerk nu wel opwoog tegen 25 jaar meedogenloze verwaarlozing van wijken en woningen, waar politici, gezondheidswerkers en de hele santenkraam al die jaren bij hebben gezeten. 'Opknappen' was in Nieuw-West voor duizenden gezinnen wel: ophoepelen waarna hun woning werd gesloopt.

Allicht bestaat er bij de PvdA als langdurig grootste partij in de 'regerende coalities' van Nieuw-West de behoefte om de bevindingen van Karien Stronks breed uit te meten. Echter, op 6 februari vond op het OTB (TU Delft) een seminar plaats waarin naar voren werd gebracht "dat stedelijke vernieuwing meer effect heeft op de fysieke plek van de interventie, dan op het persoonlijk leven van de bewoners. In tijden van crisis lijkt het aantrekkelijk te investeren in het zichtbare en ruimtelijke interventies toe te passen. Maar is het uiteindelijk niet aantrekkelijker zichtbare resultaten in persoonlijke levens te boeken?"

Bron over het seminar: <http://www.gebiedsontwikkeling.nu/artikel/9883-stedelijke-vernieuwing-beter-voor-buurt-of-burger>
URL bezocht 20140351 23:30